

Zoran Antonijević , Mladenovac, Srbija

Zoran Antonijević rođen je 28. marta 1979. godine u Smederevskoj Palanci. Živi u Mladenovcu, Srbija. Objavio je zbirke pesama: Snovi oblačara(2003) – “Bibliotka Despot Stefan Lazarević”, Mladenovac; Sabor senki(2009) – u okviru edicije specijalna izdanja „Šumadijskih metafora“ i Srce obavijeno zmijom (2010) – izdavač Matična biblioteka „Ljubomir Nenadović“Valjevo.

Poezija mu je objavljena u antologijama: Rudnici snova, Glasnici neviđenog... Pesme su mu zastupljene i u zbornicima: Šumadijske metafore, Naša knjiga, Beskrajni plavi krug, STO, Arte stih vol 2...

Objavljuje na internet portalima kao i časopisima , Svitak, Diogen, Pobuna, Šipak...Piše eseje i prikaze.

Član je Udruženja književnika Srbije , Književnog Kluba “Crnjanski” iz Bjeljine i UHTS.

“Haiku sam počeo da pišem spontano , mogu slobodno reći na nagovor prijateljice pesnikinje Branke Vojinović Jegdić . Ranije sam u svojim zbirkama dosta pesama napisao u formi minijature pa mi nije bilo teško da se posvetim pisanju haiku poezije.

Haiku

Pijani otac
na podu drema
Detence hleba nema.

Rat je završen
Leševi na sve strane
Goste se vrane.

Izašlo sunce
tope se beskućnici
zima odlazi.

Vuk je urliknuo

Mesečina otkrila

usnulo jagnje.

Nebo pali tlo.
Na svežu ovčetinu
vazduh miriše.

Prazan je čamac
Na obali gužva
Utopili se dečaci.

Na prozoru nit sija
Sunce se uplelo
u paukov dom

ZIMA

Zima je
tama je

Udišem
ledeni vetar

Nalivam se
vrućim vinom

Pucaju oči
Krv ključa
Piće bogova
topi mi udove

Sa senkama
promrzlih stvorenja
zaigraću kolo
ne sred
crnog srca pahulje.

ZID

Usne zašivene
Uši zacementirane
Oči iskolačene

Ruke vezane
Noge oduzete

Još jedno telo
spremno je
da bude ugrađeno
u zid

Još jedne oči u nizu
sijaće kao reklama
za dobrovoljne davaoce
duše i tela

Požrtvovani i dobru odani
postali smo pročišćeni
i prosvetljeni toliko
da smo sopstveni pakao izgradili.

LUTALICA

Noć je još mlada

mesec se još
probudio nije

noć je još naivna
poput čoveka
koji mesto razuma
srce ima

eno ga reži sa psima

obleće nad gradom
sa slepim miševima

ljudima više nije potreban
ljudima više nije podoban

noć će ući u kasne sate
postaće starija i opasnija

ljudi će jesti stakliće
polupaće jedni drugima glave
noževi sevaće

On će sedeti u parku
ješće svoje srce
podeliće ga
sa ostalim lutalicama.